

i Rigsdagens to Ting overhovedet havde tænkt sig draget ind under dens Overvejelse — jeg skal nævne saadanne Spørgsmaal som Lokaltrafikkens Betydning for Boligvæsenets Udvikling og andre lignende —, efter at det er sket, maa man finde, at der, saafremt man mener, at der bør bidrages til disse Opgavers Løsning ved en Kommission, er Anledning til paa ny at tage Reglerne for en saadan Kommissions Sammensætning og den Sagkundskab, der i den skal være repræsenteret, under Overvejelse. Jeg forstaaer jo ogsaa den højtærede Minister saaledes, at det er hans Mening for den kommende Rigsdag at fremsætte Forslag om en saadan Kommissions Nedsættelse, og jeg vil da antage, at man fra Rigsdagens Side vil stille Krav om, at ikke Ministeren, saaledes som det nu passer ham, skal vælge et Flertal af Kommissionens Medlemmer, medens visse Institutioner indstiller et Mindretal, men vil sikre sig, at der i denne Kommission bliver repræsenteret den Sagkundskab, som maa til, for at den med Udsigt til Udbytte kan tage de Opgavers Behandling op, som den maatte stille sig. Jeg vil da ogsaa antage, at det vil blive fornødent for den højtærede Minister samtidig med Lovforslagets Fremsættelse at give en Udsigt over, hvad det er for Opgaver, en saadan Kommission skal beskæftige sig med. Det er Betragtninger af den Art og ingenlunde manglende Interesse for Boligspørgsmaalet i sin Almindelighed, der har ført Udvalget til den Afgørelse, som forleden Dag blev truffet.

Indenrigsministeren (Rode): Til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) skal jeg sige, at han synes ikke at erindre denne Sags Sammenhæng, hverken hvad angaar det oprindelige Lovforslag eller det Forslag, hvis Skæbne jeg nu har maattet skildre.

Hvad angaar det nu foreliggende Forslag, er det ikke rigtigt, at det tilsigter at oprette en varig Boligkommission. Det tilsigter kun at ophæve den tidligere Begrænsning med Hensyn til Løsningen af de stillede Opgaver, som oprindeligt fandtes, og det ærede Medlem maa vide, at jeg har ikke tænkt paa en Kommission af varig Art, eftersom jeg, da jeg samtalede med den højtærede Formand for Udvalget (Jørgen Berthelsen), og han nævnede, at der var stillet et Ændringsforslag om Begrænsning til eet Aar, svarede dertil, at jeg troede, det var nødvendigt, at to Aar blev givet til den Opgaves Løsning. End-

videre har jeg udtrykkelig under Samraadet med Udvalget erklæret, at hvis jeg ikke kunde faa Loven forlænget to Aar, saa vilde jeg modtage et Ændringsforslag om eet Aar. (Jørgen Berthelsen: Nej!). Det har jeg udtrykkelig sagt i det sidste Samraad, idet jeg overfor det ærede Medlem gjorde Rede for, at det af det ærede kongevalgte Medlem (Trier), som hører til mit Parti, stillede Ændringsforslag mente jeg ikke tilstrækkeligt til Løsning af de varige Opgaver, men at det var givet, at jeg maatte foretrække at faa Kommissionen forlænget for et Aar fremfor at faa den standstet.

Det ærede Medlem for 5te Kreds sagde dernæst, at Kommissionens Opgave nu skulde være blevet en ganske anden end den, der oprindeligt var tiltænkt den. Det ærede Medlem vilde, hvis han blot havde Sagen noget present, erindre, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget stod: Medens Ministeriet, som anført, har ment, at Kommissionens første Opgave bør være at fremkomme med Forslag til Afhjælpning af en øjeblikkelig Nødstilstand, og af denne Grund har fremhævet enkelte af de herhen hørende Spørgsmaal, maa Kommissionens Opgave i øvrigt være af langt videregaaende Natur, idet en lykkelig Fremtidsudvikling af Boligforholdene vil være blandt de største sociale Goder. Det vil derfor ifølge Forslaget være overladt til Kommissionen at drøfte og eventuelt fremkomme med Forslag angaaende *alle* de forskellige Spørgsmaal af social, økonomisk, hygiejnisk eller æstetisk Art, der vedrører en heldig Udvikling af Boligforholdet. I et Bilag er gengivet, hvad det norske Ministerium for sociale Sager, Handel, Industri og Fiskeri i et Lovforslag om Bevilling til en departemental Komité til Behandling af Boligsagen har anført „som Forholdsregler, der formentlig vil blive Genstand for Komiteens Overvejelser“. Det ærede Medlem vil altsaa se, at Kommissionens Opgave var først en øjeblikkelig og dernæst en vidtgaende, almindelig Beføjelse, og i Henhold til disse Bemærkninger har Rigsdagen givet Lovforslaget sin Billigelse. Men nu vil man altsaa standse dette Arbejde, og dertil er der for mig ikke andet at sige end, at jeg har ønsket, at det høje Ting her skulde vide, at dette var Resultatet af de Forhandlinger, som jeg har ført om den Sag, og de Bestræbelser, som jeg har gjort mig desangaaende. Jeg har fremført den Skrivelse, jeg har faaet fra Kommissionen, som viser, hvad det betyder, at man berøver Regeringen en raad-